

Το όνειρο για το αύριο η πικρή αλήθεια του χθες

Καλημέρα σε μια άλλη μέρα σε μια άλλη πραγματικότητα. Ο κόσμος αλλοιώς χωρίς φόβο περπατώ στο πράσινο λιβάδι χαϊδεύω τα μικρά λουλούδια που συναντώ στο μονοπάτι που περνώ. Δεν τα πληγώνω δεν τα αγγίζω παίρνω την μυρωδιά τους μαζί μου και προχωρώ. Σούρουπο πάει να φύγει και αυτή η μέρα. Όταν το σκοτάδι με πλημμυρίσει δεν φοβάμαι, γύρω μου γαλήνη. Ένα χέρι απλώνεται πάνω στον ώμο μου. Μια ζεστή ανάσα μου χαϊδεύει το Πρόσωπο, και προχωράω.. τι ψάχνω άραγε λίγη γαλήνη μετά από τον πανικό ίσως. Κόσμος πολύς το ξημέρωμα ξεκινάει για που; Ίσως για την δουλειά του. Καλημεριζόμαστε χαμογελά ο ένας στον άλλο.. Του δίνει το χέρι του να ανέβει σε μια σκάλα ποιο ψιλά από το μπορετό του. Αγάπη καλοσύνη γεννιέται μέσα μου. Εμείς είμαστε εκεί όχι μόνο εγώ. Μια αλυσίδα ανθρώπινη που κλείνει έξω το κακό τον πόνο και την ψευτιά. Ένας κόσμος νέος ονειρικός, μα μπορεί να είναι και αληθινός, ξεπετάγεται μπροστά μου. Αλληλέγγυος, ανιδιοτελής με όνειρα που κάποιιοι δεν θα θελήσουν να καταστρέψουν. Ακούω τον ήχο από τα γλυκά πήγαινε έλα από τα κύματα της θάλασσας. Μια σειρήνα με καλοσορίζει όταν η δροσιά από την αγαπημένη μου θάλασσα η μοιρωδιά από τη φυκιάδα της, η αλμύρα που η πρωινή αύρα μου υγραίνει τα χείλη με κάνει να ονειροπολώ και να σκέφτομαι πόσα απλά πράγματα αποζητώ για να νοιώσω την γαλήνη της ψυχής μου για να δω τον κόσμο χωρίς άγχος φοβία χωρίς αμφιβολίες για το τι γίνεται γύρω μου, για τι σκέφτονται να πράξουν οι άλλοι για μένα χωρίς εμένα, σαν να μην υπάρχω σαν να μη μου χρωστάνε τίποτα σαν να μην πρόσφερα τίποτα εγώ σε αυτή την ζήση. Κάποτε όλοι μας φεύγουμε από την γη που πατούμε και τι μένει πίσω μας στάχτη και τι αφήνουμε πίσω μας;.. Ένα γιατί; . Γιατί δε μπορέσατε να αφήσετε κάτι όμορφο κατι ιδεώδες σε μας στα παιδιά σας, ρωτάτε.. Γιατί αλήθεια μας φέρατε σε αυτόν τον απονο κόσμο; Τι όμορφος κόσμος που είναι αυτός ονειρεύομαι για το μέλλον της ανθρωπότητας πόσο θα θελα να με αφήσουν να τον χαρίσω στο σύμπαν, ένα σύμπαν που θα ανήκει στο παρελθόν που θα το βρούν οι πριν μπροστά τους και αυτοί θα το προχωρήσουν ακόμα ποιο πέρα. Οχι πείνα και θάνατος, εκμετάλλευση, η ζωή να κρέμετε στα χέρια ανθρώπων, που μας βλέπουν σαν αριθμούς σαν νούμερα που μας καταστρέφουν κουνώντας το μικρό τους το δαχτυλάκι. Προς τι; Τι να κερδίσουν άραγε δυο μέτρα γη με χρυσάφι σκεπασμένο;. Παρακαταθήκη στο παρελθόν μου αφίνω, αγαπάτε την μάνα φύση αγαπάτε τους ανθρώπους όλου του κόσμου το ίδιο, ονειρευτείτε μια ζωή που έτσι και αλλοιώς δεν είναι αιώνια με ειρήνη και αγάπη. Στα εγγόνια μου με την ευχή να ζήσουν μακριά από τα πιστεύω του χθες αλλά με το όνειρο ενός όμορφου για όλους αύριο. Είναι μεγάλη η γη μας μας χωράει όλους αν την μοιράσουμε σωστα.